

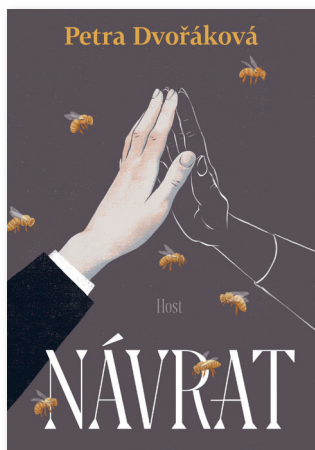
Jak se nám líbí...

Knihy, o kterých se mluví a které jsou aktuálně na pultech.

Petra Dvořáková Návrat

„Pořád nám tu říkají, že člověk je bez Boha naprosto nic... Jenže já si nakonec myslím, že je to opačně... Že především Bůh není vůbec nic bez člověka.“ To jsou slova hlavní hrdinky Jany – mladé řádové sestry, jejíž příběh uvnitř kláštera Petra Dvořáková odkrývá v novém románu Návrat.

Oceňovaná autorka nás nechává nahlížet do největší hloubky Janiny duše, „pod

vrstvy bytí, kam ani Bůh nechodí“. Přináší tak intimní zpověď, kdy se její hrdinka nezpovídá Bohu, který beztak mlčí a bůhví jestli ji vůbec slyší. Jana jako by se zpovídala samotnému čtenáři, který naopak naslouchá. V mém případě i chápe a prožívá s ní každou radost i bolest, jistotu i pochybnost. Tenhle román o krizi víry a hledání sebe sama mě nesmírně zasáhl.

Návrat je mimo jiné silný milostný příběh, který zdánlivě stojí a padá na protikladech – lásce k Bohu a lásce k člověku. Na jedné misce vah Janu tíží přežívat s abstraktním Bohem, na druhé povznášá žít s konkrétním člověkem. Zásadní „rozhřešení“ jí dává moudrá stárnoucí sestra Hyacinta, Janina průvodkyně životem: „Láska může nabývat neokonečně mnoha podob. A člověk nemá soudit žádnou její tvář. Navíc... Člověk je člověku vždycky blíže než Bůh... ten se stejně nejvíce přiblíží v těle druhého člověka.“

Jako ve svých předchozích knihách, kde citlivě, ale bez příkras otevírá tabuizovaná

témata, ani v Návratu autorka své postavy nesoudí, byť se některé dopouštějí zavrženíhodného porušování pravidel. Pro jejich pochybnosti i chyby má pochopení. Navíc je vynikající vypravěčka, která dokáže příběh vystavět tak, že čtenáře udržuje po celou dobu v napětí z nepředvídatelného konce. Nešetří nás dějovými zvraty ani sugestivními scénami, které jsou velmi tělesné, až naturalistické.

Děj románu nás na tři roky vtáhne za zdi kláštera, zdevastovaného vojáky, které v raných devadesátkách vystřídaly jeptišky, aby se tu vrátily k řeholnímu životu, do té doby zapovězeného komunisty.

„Duchovní život se tu točí jako obrovské vrzající mlýnské kolo směrem k věčnosti.“ Naivní Jana, která se v nácti zamílovala do Boha, sem už o trochu starší přichází s iluzemi o víře. Ty se rozpadají paradoxně na místě, kde by měla být Bohu nejbliž. „Odevzdáš tělo, odevzdáš vůli a tím je hotovo. Pak už se nestaráš, jestli srdce hoří, když není tvoje. Pak už se o to stará sám Pán Bůh. A ty

musíš vydržet.“ Jenže vydržet cizotu, osamělost a „bezohlednou zbožnost sester“, které pod hábity ukrývají emoce všeho druhu, jde Janě čím dál hůř. Kde je ta hřejivá lidskost, po níž zoufale touží, když život v klášteře určují pravidla, ve kterých se vytrácí sám člověk?

Autorka přináší mimo jiné odvážné – místy nelichotivé, o to cennější – svědectví o životě řádových sester izolovaných od společnosti ve složitě době po roce 1989. Jak fungovat v nově uspořádaném světě? Jaký má mít smysl jejich existence? A lze se vůbec skutečně vrátit? I návraty mají v knize mnoho podob – ke starým pořádkům, Bohu, lásce, člověku, k sobě samým... Každý z nich je autentický, a tudíž přesvědčivý. I proto, že sama autorka má za sebou životní zkušenost dívky, která v téže historické době dočasně v klášteře žila.

Hana Halfarová

**Petra Dvořáková
Návrat
Nakladatelství Host
Hodnocení ★★★★★**

Michaela Klevisová Letní slunovrat

Některé knížky jsou prostě napsané pro mne. Jak se to pozná? Například hned na prvních stránkách jsem s nadšením objevila slovo tetelit se. Už na něj tak často nenarazíte. Určitě ne na internetu. Ani v působivých, ale trochu strohých severských detektivkách. A asi to nebude chyba překladatelek. Ale výhoda parádního českého krimi příběhu.

Když autorka odložila do skříně mého oblíbence z předchozích knížek, detektiva Pepíka Bergmana, trochu jsem se naštvála. Nerada si zvykám na nové lidi. Ale nesudte knihu podle obalu, jak se

říká. Vyšetřovatelka Tereza Fabiánová se mi naprosto přirozeně zhmotnila před očima po pár řádcích. A to jsem netušila, že kromě řešení vraždy bude ještě oplakávat tátu. Chápala jsem, že jí výlet na jihočeský venkov pomůže v těžkých chvílích. Tam se totiž navzdory přírodním krásám stalo něco nepěkného. Co bude třeba vyřešit ve společnosti sympatického partáka Davida.

Trošku jsem se motala mezi postavami. Objektivně – právě vrcholilo období jarní únavy, zkrácených redakčních uzávěrek a pylových alergií. V každodenní realitě, ne v knížce. Pomalu jsem si ujasnila, kdo je kdo, kdo kde bydlí a tak. A čekala, na koho to padne. Schytala to Laura, obyčejná mladá holka. Vrátila se po le-

tech bydlení ve Skotsku a aby neutrácela, nastěhovala se k rodičům. Uf. To není snadné, zvláště, když tam nestrávila zrovna ideální dětství. Není divu, že nebyla zrovna oblíbená. Ale rána do hlavy a utopení v rybníci, ač stylové v tomto kraji, to je moc.

A pak jsem pochopila to předchozí přelidnění. I v malé jihočeské vesnici potřebujete pro dobrou zápletku více možných pachatelů. Třeba Pražáka, který už má vroubek a možná měl prsty ve smrti dívky před mnoha lety. Taký se utopil. Dále jsou tu jiné motivy: vydírání, týrání, drogy. A neznámý žhář. K tomu atmosféra magických míst s obětními kameny a pohanskými pohřebišti.

Musím něco prozradit. Tu knížku jsem ještě nedočetla. Absolutně netuším, kdo je vrah a jsem hrozně zvědavá. Ale nějak se mi s prostředím a lidmi z příběhu nechce loučit.

Lucie Fendrychová

**Michaela Klevisová
Letní slunovrat
Nakladatelství Motto
Hodnocení ★★★★★**